

עין משפט
גר מצוה

כג א מ"י פ"ח מהל
אסור כלה ה"ג
קמג לאון קמג טושיע
ה"כ ס"ו ספ"ח ת'
סד ב מ"י שם ספ"ו
ה"כ סמג לאון ק"ו
טושיע א"ע ס"ד ספ"י
י'
ג ג מ"י שם פ"ח ה"ג
קמג לאון קמג
טושיע שם ס"ו ספ"ח
וע"ש ב"ב"י

מוסף רש"י

איהוה ממור כל שדוא
כלא יבא. כל קורנא
שהא כללא וחסילי אין כה
כתי. כנון חטקא ח"מי
וכי יורה דהא כללא דלא
יגלה כנף אביו, ומתמא
קורנא דח"מי, וכנון חטקא
חללאו יהי כללא יבנה ויהי
לאו קורנא כללא כתי
י"ב. כ"ח. כל שחייבין
עליו כתי. חלל טעם
חללאו לא כתי ממור, וטעם
בן חטע שנים ויום
אחד. שטא גר עמוני
ומואבי כתי. דלמדין לנא
קמג מצרי וארומי. כתי
זכר ש"ש כנשא, כותי
ונתי. כללא חמקון, כתי
דקמג טושיע נתי ארומי
הן, חלל. סמג לכהוה
פסולו. אם כתי כתי
המורה וליה ורשאלית
לישא לכהוה שלימא
(בבב"ב פ"ח.)

תוס' ר"י הוקן

נ"ב. ומאי ניהו. דלא אירי
בהו ברישא דמורה. זה
בוה. לישא ממורה או
שוקות. אי הכי (וב"י).
דתי (וכי) דלא לא אקרי
קהל. בן ט' שנים ויום
אחד. כלומר בן ט'
שלמים כיהוה בראה, בן
ג' יום אחד ס"ח בת ג'
דניהו שלמים (ד'קל"ה)
קמג טענה אחת.
פסולה. לכתוב מן ההנהגה
וכן התורה, וליה
ירשאלית מלינא כהן.
כל שדועה פסול. סמקת
דועה פסול א"ע שקטני
כתי. כנון גר עמוני
ומואבי שדועה פסול
ונקביתו כשדועה. חס"ל.
אשה כביאיה ובהא פליג
עליה רש"י. וכל שאין
ורעי פסול. כלל. כנון
מצרי שני שדועה הוא ודור
שלישי הוא אינו פסול
אשה כביאיה ובהא פליג
ר' יוסי אה"ק.
יארזי צ"ל שבב"ב פתח
בנשא אחות

עשרה יוחסין פרק רביעי קידושין

הכי קאמר כל האסורים לבא בקהל כהונה ומאי ניהו גירות פחותה בו. וא"ת אמאי לא פריך הא תנא ליה רישא דגר מותר בממורת כדפריך לעיל וי"ל דלאו עיקר קושיא היא דפריך הא תנא ליה רישא אללא עיקריה אהדיך קושיא סמך ר' יהודה אוקר אה"ל: ודרי' גר דמותר כבהנת ומותר בממורת. וא"ת מאי פריך והרי טעם שהוא מותר לפי שלא הוהו כשדות להישא לפסולים ולא משום הכשר גר הוא דלעולם אמרינן דהאן אסור בגירות ומותר מטעם יחוס אסור ליקח ממורת ונראה לפרש"ה הרי גר שגשא בת ישראל שגתה מותרת לכהן ומותרת בממור כר"א בן יעקב וכה"ג פריך כסמון:

ד"ת"ק סבר סמור מאחותו הוי סמור. ואם תאמר היכי משמעט פלוגמיהו ממנתי' ופירש בוהוה דה"ק כל הגולדים מאסור ערוה ממזרים הם ומותרים לנא זה בזה בני חייבי כריתות כבני חייבי מיתות: כ"ל ולא נהירא דדוקא ווא"ל לך פרי' דה"ק וכל האסורין לנא בקהל (שחפ"ל) קידושין מן מופסין כס"ל כנון חייבי כריתות מותרין לנא זה בזה כלומר כל שגא מאסור כריתות וחייבי מיתות דאין קידושין מופסין כס"ל כנון מותרין לנא זה בזה דקסנר יש ממור מכל דכר דלא חפסי קידושין: מ"א"י קא משמע א"ן תנינא בו' ר' יהושע אומר כל שחייבין עליו טיחת בית דין. ופירושו כמו מנינא מהא ויזנא דלעיל) דלנא שאלו דהוה ליה למינייא התם גבי מילתא דר' יהושע וכן היה ר' יהודה אומר כדבניו ווא"ת אמאי אינריך למיפך מנינא קאמר דר' יהודה אדר' יהודה דהכא קאמר ר' יהודה דאין ממור אללא מחייבי מיתות ב"ד ובמסכת יבמות (דף מט.) קאמר לא יגלה כנף אביו) חייבי כריתות אביו שהיא כללא שמוזר הוה אפי' מחייבי לאון דהא ר' יהודה נמי דריש קמוכיס במשנה תורה (ו' י"ל דר' יהודה סבר התם דאשת אב דכתיב בן לא יקח ויין לא יגלה הוי מותר דהשתא אנוסא אביו לא יקח כדכתיב לא יגלה כנף אביו אשתו מינעיה וא"כ למידרשהו ולומר דלא יבא ממור דוקא מאשת אביו ולימא הכי מלא יקח עד לא יגלה דהיינו אשת אביו הוי ממור טפי לא הוי ממזר:

ועשה
על הכהנת ועל הלוייה ועל בת ישראל (פסולות) ר' יוסי אומר כל שזרעו פסול פוסל וכל שאין זרעו פסול אינו פסול רבן שמעון בן גמליאל אומר כל

הכי קאמר. כלומר לעולם ר' יהודה אגר בממורת קאי דשמע ליה למ"ק דלחייבי כה ווא"י בקהל (דקאמרת קהל כהונה הוא דכהן אסור בגירות ואפי' פחותה שם משום חשש זנות דכתיב ישרא"ל: ודלא כר"ש. דאמר לקמן בפירקין (דף ע"ה.) גירות פחותה מבת ג' כשירה לכהונה. וה"ק כל האסורין לנא בקהל כהונה ומאי ניהו דמריי הא כללא יתר על הרשעים שאסורין בקהל ישראל גירות שפחותה מבת שלש שנים וכ"ש ימירה על בת שלש שנים מותרין הן אסורין גירות וממזרים וגמיי ושמוקי לנא זה בזה: וטוקמה כבה שגש. ולא כפחות וימא דפחותה מותרת לכהן ובה לא איירי: א"כ. דכר"ש מיתוקמא דפחותה מותרת לכהונה והוא לא המיר לנא בממורת אללא האסורין לנא כהונה הוי משמע האי דפחותה אית ליה דאסורה לממור: מלידה סברה. שתיבנו מוכנת ללידו: אסורין לנא זה בזה. בתמיה הוי בממור וממור כה והרי גירות וכו' דיון דקהל גרים לאו קהל הוא לא שגא פחותה ל"ש ימירה ועל כרחין לא דמיר לנא משום ימירה על בת שלש לממור ש"מ אית ליה קהל גרים לא איקרי קהל: וכללא הוא. בתמיה דכל האסורין לכהן מותרין לממור: וטו סא מוסר אסור. מדלא המיר לנא בממורת) אללא האסורות לכהנים הא המותר בקהל כהונה אסור בממורת: והרי גר כו'. כיון דאית ליה קהל גרים לא איקרי קהל: אללא אמר רב נחמן. לא תימא כל האסורין לך דמקמי לך אלמנה לכ"ג ומיקמי לך גר מדוקיא אללא ה"ק מ"ק כל שגמא אסורה לכהונה ומאי ניהו דמוסיף גר אללא על האסורין ישראל גר שנשא גירות וכר' אליעזר בן יעקב דאמר בתמני' (לקמן דף ע"ה.) גר שנשא גירות כמו פסולה לכהונה מותרים לנא זה בזה והיינו גר מותר בממורת וממור כו דלילו כגר שנשא ישראלית לא מליית לאוקמה דמאן שמעת ליה דאמר כהן אסור לישא בתו ר' יהודה דאמר בתמני' (שם) בת גר זכר כתיב חלל זכר ומדסיפא ר' יהודה דקמני' ר' יהודה אוקר רישא לאו ר' יהודה להכי מוקמי לה כר"א בן יעקב ושמעיה ר' יהודה למ"ק דאית ליה קהל גרים לא איקרי קהל ופליגי עליה: כר' דוספאי כר' יוסה. ס"ל לתנא דידן דאמר (שם) בנות ישראל מקוה טהרה לחללים: וטו סא המוסר. לישא כהן כמו אסור לנא באסורין: והרי גר שנשא כס ישראל כו. ומותר לנא בממזרים דהא אמר קהל גרים לאו קהל הוא: ממור מאחוסו. כריתות: ממור מאשט

אש. מיתות (ה) איכא בינייהו. (ו) לאו כגר חפליגו אללא דקסנר) יש ממור מחייבי כריתות וה"ק כל הגולדים מאסורי ערוה ממזרים הם ומותרים לנא זה בזה ק"הני חייבי כריתות כבני חייבי כריתות כנון אי"ל כיוון מותרים הם ור' יהודה אוקר (לנא חייבי כריתות כנון חייבי כריתות) כתיב וטעמא מפורש ביבמות (דף מט.). סנינא. פלוגמא אחריתי בתמני' כתיב וטעמא אחריתי ולמה ליה לרבי למיתני לתרתי כבני ימתי התם לגבי ר' יהושע וכן היה ר' יהודה אומר כדבניו: שטא כללא יבא. אע"פ שאינו אללא כללא הולד ממור: כל שחייבין. על אומה ביאה כתיב שנים: כל שחייבין עליו מיתס ב"ד. אללא חייבי כריתות לא וטעמא דכולהו מפורש ביבמות (שם): זה בזה. הם דממזרים כהם: אי הכי אמאי ר' יהודה אוקר. הני ודאי לא איקרי קהל דהא לא חוו לנא בקהל: ס"ק. ולומר וכולהו בת תנא הוה: בן ט' שנים ויום אחד. שהוא גר עמוני וכו' דכתיב האי ויזנא חוץ לביאה: כתיב וכלהו ממור וליה וישראלית מלינא עוד לכהן: כל שזרעו פסול. מן הכהונה פוסל את אשתו מן הכהונה ולקמן מפרש מאי בינייהו: כל

מסורת הש"ס

(א) יבמות ס': לקמן
ע"ה. (ב) ובע"ה ע"ה
ד' ה גרים כס' רבתי
מנאל איכ' ממורה מכה
ע"ה. (ג) ובע"ה ע"ה
ככהונה וע"ה תוס' ע"ה.
(ד) ובע"ה ע"ה ע"ה.
(ה) יבמות ט'. לקמן ע"ה.
(ו) ובע"ה ע"ה. לקמן
ע"ה. (ז) ובע"ה ע"ה. לקמן
(ח) ובע"ה ע"ה. לקמן
בכ"ה ובע"ה ע"ה ע"ה
הר"ל. אמנם כס' כתיב
וע"ה לנא. (ט) יבמות
מ"ג. ספרי פ' תלפ' וכה
(י) ובע"ה ע"ה. אמר. וכה
(יא) ובע"ה ע"ה. לקמן ע"ה.
(ב) ובע"ה ע"ה. לקמן ע"ה.
(ג) ובע"ה ע"ה. לקמן ע"ה.
(ד) ובע"ה ע"ה. לקמן ע"ה.
(ה) ובע"ה ע"ה. לקמן ע"ה.
(ו) ובע"ה ע"ה. לקמן ע"ה.
(ז) ובע"ה ע"ה. לקמן ע"ה.
(ח) ובע"ה ע"ה. לקמן ע"ה.
(ט) ובע"ה ע"ה. לקמן ע"ה.
(י) ובע"ה ע"ה. לקמן ע"ה.
(יא) ובע"ה ע"ה. לקמן ע"ה.
(יב) ובע"ה ע"ה. לקמן ע"ה.
(יג) ובע"ה ע"ה. לקמן ע"ה.
(יד) ובע"ה ע"ה. לקמן ע"ה.
(טו) ובע"ה ע"ה. לקמן ע"ה.
(טז) ובע"ה ע"ה. לקמן ע"ה.
(יז) ובע"ה ע"ה. לקמן ע"ה.
(יח) ובע"ה ע"ה. לקמן ע"ה.
(יט) ובע"ה ע"ה. לקמן ע"ה.
(כ) ובע"ה ע"ה. לקמן ע"ה.
(כא) ובע"ה ע"ה. לקמן ע"ה.
(כב) ובע"ה ע"ה. לקמן ע"ה.
(כג) ובע"ה ע"ה. לקמן ע"ה.
(כד) ובע"ה ע"ה. לקמן ע"ה.
(כה) ובע"ה ע"ה. לקמן ע"ה.
(כו) ובע"ה ע"ה. לקמן ע"ה.
(כז) ובע"ה ע"ה. לקמן ע"ה.
(כח) ובע"ה ע"ה. לקמן ע"ה.
(כט) ובע"ה ע"ה. לקמן ע"ה.
(ל) ובע"ה ע"ה. לקמן ע"ה.

תורה אור השל"ח

1. לא יבא ממור בקהל
2. גם דור עשירי לא יבא
3. בקהל: דברים כג ג

הנהגות הב"ח

(א) ר"י ד"ה ממור וכו'
מיתס ב"ד ה"ד:

מוסף תוספות

א דמ"ק אהא דמ"ק
לפי"ק. ת"י במהרה"א.
וע"ה תוס' הרא"ש שיש לו
גירסא אחרת בנ"י וספרי
באופן אחר. ג דאין
לפרש כל האסורין לבא
בקהל אסמורין קאי דר'
יהודה נמי הכי אתי ליה
דכל סמורין מותרים לבא
זה בזה. תוס' הרא"ש.
ג דחייבי לאון נמי
אסורין לבא בקהל. שם.
ד. כלומר שאינם נרמקין
בכל קהל שיש קהל שאין
להם בו תפיסת קידושין.
ס"ס.